

13. Zarzut trzynasty, dotyczący wewnętrznej niezgodności z prawem decyzji 2015/789 ze względu na naruszenie Europejskiej konwencji krajobrazowej podpisanej we Florencji w dniu 20 października 2000 r. i naruszenie art. 191 i 111 TFUE w związku z dyrektywą wspólnotową nr 43/1992.
- W tym względzie strona skarżąca twierdzi, że postanowienie Unii nakłada obowiązek usunięcia wszelkich drzew oliwnych z obowiązkiem zastosowania pestycydów chemicznych w szczególności zakazanych w rolnictwie ekologicznym, co oznacza w rzeczywistości zaprzestanie działalności skarżących gospodarstw, które od wielu lat prowadzą ekologiczną uprawę oliwek.
14. Zarzut czternasty, dotyczący wewnętrznej niezgodności z prawem decyzji 2015/789 ze względu na naruszenie rozporządzenia nr 178 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. oraz art. 11 i 191 TFUE w szczególności w odniesieniu do dyrektywy 2009/128/WE i ze względu na naruszenie zasady proporcjonalności oraz istotnych wymogów proceduralnych.
- W tym względzie strona skarżąca twierdzi, że Komisja zobowiązała stronę skarżącą w decyzji Unii do zastosowania niedozwolonych w rolnictwie ekologicznym substancji chemicznych i do wykorzenia roślin nawet tylko w przypadku podejrzenia zakażenia. Środki te są sprzeczne ze wskazaniami opinii naukowych Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności, a także oparte na poglądzie, który nie został dotychczas wykazany, iż istnieje związek przyczynowy pomiędzy szybkim usychaniem drzew oliwnych a bakterią *Xylella*.
15. Zarzut piętnasty, dotyczący wewnętrznej niezgodności z prawem decyzji 2015/789 w zakresie, w jakim Komisja Europejska, zamiast podjąć tymczasowe środki zarządzania ryzykiem konieczne do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia, miała czysto hipotetyczne podejście do ryzyka, które w szczególności Trybunał Sprawiedliwości wyklucza.
16. Zarzut szesnasty, dotyczący wewnętrznej niezgodności z prawem decyzji 2015/789 ze względu na naruszenie art. 5 TUE, naruszenie istotnych wymogów proceduralnych i naruszenie zasady proporcjonalności.
- W tym względzie strona skarżąca twierdzi, że stosowanie pestycydów i środków zwalczania – uznane przez EFSA za nieskuteczne i niewykonalne – nie są konieczne do osiągnięcia celu przepisów UE poprzez dyrektywę 2000/29/WE, a zatem naruszają one zasadę proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2015 r. – European Dynamics Luxembourg i in./Europejska Agencja Leków

(Sprawa T-441/15)

(2015/C 328/24)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: European Dynamics Luxembourg SA (Luksemburg, Luksemburg), Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja), European Dynamics Belgium SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: I. Ampazis i M. Sfyri, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Leków (EMA), doręczonej wiadomością elektroniczną dyrektora zasobów technologicznych i informatycznych z dnia 4 czerwca 2015 r., w której to decyzji EMA odrzuciła dwóch z kandydatów przedstawionych przez skarżące w odpowiedzi na żądanie świadczenia usług nr SC001 (request form for services) w ramach umowy ramowej EMA/2012/10/TIC,
- zasądzenie od EMA naprawienia szkody poniesionej przez skarżące wskutek utraty możliwości zawarcia szczególnej umowy dotyczącej kierownika projektu (project manager) w związku z żądaniem świadczenia usług nr SC001 (request form for services), którą to szkodę szacują one ex aequo et bono na 8 000 EUR, powiększoną o odsetki liczone od dnia wydania orzeczenia lub w jakiegokolwiek innej kwocie ustalonej przez Sąd oraz
- obciążenie EMA wszystkimi kosztami poniesionymi przez skarżące.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem skarżących należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji zgodnie z art. 263 TFUE, gdyż jest ona sprzeczna z zasadą proporcjonalności mającą zastosowanie do zamówień publicznych. W szczególności w drodze zaskarżonej decyzji odrzucono kandydatów skarżących z powodu braku poświadczenia metodologii PRINCE2, to jest kryterium, które nie jest ani odpowiednie, ani konieczne, i które jest zatem sprzeczne z zasadą proporcjonalności mającą zastosowanie do zamówień publicznych.

Wobec powyższego EMA dopuściła się poważnego naruszenia określonego przepisu prawa (art. 102 ust. 1 rozporządzenia finansowego), który ma na celu przyznanie praw jednostkom, wyrządzając szkodę skarżącym, gdyż utraciły one możliwość zawarcia szczególnej umowy dotyczącej kierownika projektu (project manager), w związku z czym spełnione są przesłanki do naprawienia szkody poniesionej przez skarżące.

Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2015 r. – EEB/Komisja

(Sprawa T-448/15)

(2015/C 328/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Environmental Bureau (EEB) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokat B. Kloostera)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że Komisja naruszyła rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 oraz konwencję z Aarhus, mianowicie:
 - a. art. 1 ust. 1 lit. a), art. 3 i art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 ⁽¹⁾, ponieważ nie dokonała wykładni tych przepisów zgodnie z art. 4 ust. 1, 3 i 4 konwencji z Aarhus lub nie zastosowała bezpośrednio art. 4 ust. 1, 3 i 4 konwencji z Aarhus do dostępu do informacji dotyczących środowiska, zważywszy, że art. 3 i art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 są niezgodne z art. 4 ust. 1, 3 i 4 konwencji z Aarhus i rozszerzają w sposób niezgodny z prawem na informacje dotyczące środowiska zastosowanie podstaw odmowy udzielenia dostępu, wskazanych w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽²⁾;